

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/101/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115206858
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6115206858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudkýň JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Evy Dzuríkovej, v právnej veci žalobcu: S. C. K., a. s., so sídlom D. XX, T., P.: XX XXX XXX,. proti žalovanému: S. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom H.. K. X/X, C. C., o zaplatenie 4.426,18 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/169/2015 - 115 zo dňa 26. 04. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/169/2015 - 115 zo dňa 26. 04. 2018 v napadnutom treťom výroku, ktorým súd prvej inštancie vo zvyšnej časti žalobu zamietol **m e n í t a k**, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 279,96 Eur od 10. 03. 2015 do zaplatenia, v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku; v zostávajúcej časti zamietnutej žaloby, t. j. v časti zmluvných úrokov po zosplatnení úveru, zamietajúci výrok a výrok o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

II. Žiadnej sporovej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou zastavil konanie v časti o zaplatenie 29,90 Eur, úroku vo výške 2,25 Eur, úroku vo výške 13,90 % ročne zo sumy 29,90 Eur od 20. 05. 2016 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 29,90 Eur od 20. 05. 2016 do zaplatenia. Druhou výrokovou vetou uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.396,28 Eur, úrok vo výške 279,96 Eur, úrok z omeškania vo výške 3,35 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.730,33 Eur od 17. 03. 2015 do 15. 04. 2015, zo sumy 5.637,35 Eur od 16. 04. 2015 do 13. 05. 2015, zo sumy 5.544,37 Eur od 14. 05. 2015 do 05. 06. 2015, zo sumy 5.508,37 Eur od 06. 06. 2015 do 06. 07. 2015, zo sumy 5.413,22 Eur od 07. 07. 2015 do 05. 08. 2015, zo sumy 5.317,64 Eur od 06. 08. 2015 do 07. 09. 2015, zo sumy 5.222,05 Eur od 08. 09. 2015 do 05. 10. 2015, zo sumy 5.126,47 Eur od 06. 10. 2015 do 06. 11. 2015, zo sumy 5.018,97 Eur od 07. 11. 2015 do 12. 01. 2016, zo sumy 4.925,99 Eur od 13. 01. 2016 do 25. 01. 2016, zo sumy 4.899,28 Eur od 26. 01. 2016 do 17. 02. 2016, zo sumy 4.699,28 Eur od 18. 02. 2016 do 11. 03. 2016, zo sumy 4.501,78 Eur od 12. 03. 2016 do 18. 04. 2016, zo sumy 4.426,18 Eur od 19. 04. 2016 do 19. 05. 2016 a zo sumy 4.396,28 Eur od 20. 05. 2016 až do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach po 350,- Eur splatných vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, a to pod následkom splatnosti celého plnenia v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek zo splátok riadne a včas. Treťou výrokovou vetou súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Štvrtou výrokovou vetou rozhodol o trovách konania tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Okresný súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná sčasti. Za nesporné považoval uzavretie úverovej zmluvy podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), ktorá je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na povahu

zmluvných strán je zároveň aj zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Preskúmaním zmluvy zistil, že má písomnú formu a obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z s výnimkou rozlíšenia splátky na istinu, úroky a poplatky podľa § 9 ods. 2 písm. l/ citovaného zákona, čo však nie je potrebné (s poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22. 02. 2018). Tiež nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 6.000,- Eur, tieto mal splatiť v 120 mesačných splátkach po 92,98 Eur splatných do 5. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 05. 06. 2014 a poslednej dňa 06. 05. 2024. Zmluvné strany sa dohodli na fixnom zmluvnom úroku 13,90 % ročne do splatnosti a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne. Z prehľadu splácania mal súd zistenú výšku čerpaného úveru, rozsah jeho splatenia, spôsob započítania jednotlivých splátok žalobcom a porušenie povinnosti žalovaným splácať úver riadne a včas. V dôsledku porušenia povinnosť žalobca podľa § 565 OZ v spojení s bodom 4.2.1 zmluvy úver predčasne zosplatnil ku dňu 09.03.2015. Za nesporné považoval, že ku dňu zosplatnenia úveru predstavoval dlh žalovaného po zohľadnení jeho úhrad na istine 5.823,31 Eur, na úrokoch 279,96 Eur, na úrokoch z omeškania 4,69 Eur (z toho uplatnené 3,35 Eur). Ďalej bolo preukázané, že po zosplatnení úveru do rozhodnutia súdu žalovaný ešte zaplatil sumu 1.427,03 Eur. Žalobca v súlade s § 566 ods. 2 OZ započítal tieto úhrady na dlžnú istinu, v dôsledku čoho sa dlh žalovaného na istine znížil na sumu 4.396,28 Eur, na kapitalizovanom úroku a úrokoch z omeškania zostal dlh nezmenený (279,96 + 3,35 Eur). Žalovaný úhradu dlhu ani netvrdil, preto súd žalobe v časti nezaplatenej istiny, zmluvného úroku do zosplatnenia úveru, kapitalizovaného úroku z omeškania do zosplatnenia vyhovel, keď výšku kapitalizovaného zmluvného úroku a úroku z omeškania mal preukázanú z ich špecifikácie predloženej žalobcom. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s plnením, priznal súd žalobcovi úrok z omeškania 5 % ročne z dlžnej istiny od 17. 03. 2015 do zaplatenia, prihliadnuc na úhrady žalovaného. V súlade s § 232 ods. 3, 4 CSP umožnil žalovanému, po zohľadnení jeho majetkových pomerov, splácať dlh v splátkach po 350,- Eur mesačne. S takýmto plnením žalobca vyjadril súhlas. Vo zvyšnej časti, t. j. v časti nárokovanej zmluvného úroku z dlžnej istiny aj po splatnosti úveru až do zaplatenia a úrok z omeškania z nezaplatených kapitalizovaných úrokov, žalobu zamietol. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že mu patrí zmluvný úrok aj po splatnosti úveru až do zaplatenia všetkých záväzkov žalovaného. Naopak, vyjadril názor, že po splatnosti úveru je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania, nie však už zmluvné dohodnuté úroky. Poukázal na opakovane vysloveného závery viacerých krajských súdov. Pokiaľ ide o úroky, poukázal na to, že ide o príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 OZ a pretože právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) veriteľ nemá, nakoľko tak Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú (poukaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 35Odo 101/2002 a ďalšie), a to v súvislosti so znením ustanovenia § 39 OZ ani vtedy, keby to bolo zmluvnými stranami dohodnuté. Ustálil, že dohoda o platení úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov je v zmysle § 39 OZ neplatná pre rozpor so zákonom. Zmluvné strany síce majú možnosť dohodnúť sa, že dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny, v prípade spotrebiteľských vzťahov by však išlo o neplatnosť takejto dohody v prospech spotrebiteľa a bola by vyhodnotená ako neplatný právny úkon. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa zásady úspechu v konaní § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Odvolanie sa týka rozsahu zamietnutia žaloby ohľadne zmluvného úroku z dlžnej istiny aj po splatnosti úveru až do zaplatenia a ohľadne úroku z omeškania z nezaplatených kapitalizovaných úrokov. K názoru súdu prvej inštancie o tom, že žalobca nemá nárok na úrok po zosplatnení, vyjadril žalobca svoj názor, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Poukázal na ust. § 502 ods. 1 ObZ, v zmysle ktorého od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Súčasne poukázal na ust. § 503 ods. 3 ObZ, v zmysle ktorého je dlžník oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve, pričom úrok je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. V zmysle komentára Iura Edition vyplýva, že z podstaty úroku ako ceny za používanie peňažných prostriedkov možno vyvodiť, že povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru. Preto tvrdenie, že po zosplatnení úveru veriteľovi neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá oporu v právnych predpisoch. Obsahom záväzku dlžníka je nielen vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka,

samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Poukazuje na právne závery odvolacích súdov k tejto problematike, ktoré svedčia v jeho prospech, to znamená podporujú jeho právny názor v tomto spore (Krajský súd v Žiline sp. zn. 11Co/12/2017, Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/23/2017, Krajský súd v Nitre sp. zn. 8Co/193/2017 a mnohé ďalšie).

3. K názoru súdu prvej inštancie, že veriteľ nemá právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania zo zmluvných úrokov), žalobca poukázal na iné rozhodnutia krajských súdov (napr. 14Co/542/2016 zo dňa 13. 06. 2017, resp. Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/19/2017-103 zo dňa 29. 11. 2017), podľa ktorých v prípade, keď sa zmluvné úroky stali súčasťou istiny tak, ako v súdnej veci, môže žalobca po práve požadovať aj úrok z omeškania z tejto zvýšenej istiny, teda z dohodnutých úrokov za poskytnutý úver. Pokiaľ je dlžník v omeškaní so splatením peňažného záväzku je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania, pričom súčasťou sumy vyplývajúcej z úverovej zmluvy, ktorú má dlžník vrátiť, je nielen istina úveru, ale aj dohodnuté úroky.

4. Žalobca má zato, že jeho odvolanie je dôvodné, je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ Civilného sporového poriadku, teda rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zmeniť tak, že návrhu žalobcu vyhovie v plnom rozsahu (okrem v časti, v ktorej bolo konanie zastavené).

5. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), preskúmal vec v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné, preto rozsudok okresného súdu v zamietavom treťom výroku v časti úroku z omeškania zmenil a podľa § 388 CSP a v časti zmluvných úrokov po zosplatnení úveru zamietajúci výrok potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Odvolací súd po oboznámení sa s napadnutým rozsudkom, konaním, ktoré mu predchádzalo a odvolacími dôvodmi konštatuje čiastočnú opodstatnenosť podaného odvolania. Napadnutým rozsudkom okresný súd v podstatnej časti vyhovel žalobe žalobcu (po čiastočnom zastavení konania tak, ako je uvedené v prvej výrokovej vete) a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi vyčíslenú dlžnú sumu 4.396,28 Eur spolu s kapitalizovaným zmluvným úrokom 279,96 Eur a kapitalizovaným úrokom z omeškania 3,35 Eur, ako aj ďalej uvedeným úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z jednotlivých dlžných súm podľa doby omeškania, a to v mesačných splátkach po 350,-Eur (vzhľadom na súhlas žalobcu s takýmto plnením).

8. Dôvodom podania odvolania bolo nepriznanie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení úveru a nepriznanie úroku z omeškania zo zmluvných úrokov.

9. Vzhľadom na rozsah a obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný iba výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba čiastočne zamietnutá, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania. V konaní nebola sporná skutočnosť, že sporové strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 22. 05. 2014, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 6.000,- Eur prevodom na určený účet. Pre porušenie zmluvných povinností žalobca pristúpil k predčasnému zosplatneniu poskytnutého úveru (výzvou zo dňa 09. 03. 2015 v lehote do 31. 03. 2015). V tomto prípade teda došlo k zmene predmetného záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným potom, ako veriteľ využil jednostranný sankčný právny inštitút okamžitého zosplatnenia celej požičanej sumy.

10. Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie, ktorým nepriznal žalobcovi zmluvný úrok za obdobie po zosplatnení úveru. Klausula, podľa ktorej by spotrebiteľ mal platiť úrok aj po skončení obdobia, na ktoré bol úver dojednaný by bola neprijateľná. V danom prípade totiž, pokiaľ veriteľ realizoval svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nedošlo k zániku zmluvy o úvere, ale zmenila sa splatnosť záväzku. Namiesto prv dohodnutej výhody splátok nastúpila okamžitá splatnosť celého záväzku. Veriteľ tak má právo na zmluvný úrok v rozsahu danom § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Dohoda nad tento rámec by bola v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, ako správne uviedol súd prvej inštancie pri odôvodnení rozsudku

v ods. 38. V opačnom prípade by došlo k popretiu veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku, veriteľ by teda inkasoval zmluvný úrok aj potom, ako došlo k zmene záväzku v časti jeho splatnosti, teda tak, ako keby k žiadnej zmene nedošlo. Na druhej strane spotrebiteľovi by neboli garantované žiadne práva, ktoré mu vyplývali zo zmluvy predtým, ako veriteľ jednostranne zmenil záväzok. Takýto stav súd nemôže považovať za zákonný. Pokiaľ poukazuje odvolateľ v tomto smere na viaceré rozhodnutia odvolacích senátov, odvolací súd uznáva, že rozhodovacia prax v tejto otázke nebola a zrejme ani nie je jednotná. V súčasnosti však možno konštatovať, že prevláda názor, ktorý si osvojil aj súd prvej inštancie a s ktorým sa stotožňuje aj odvolací súd v tejto veci, teda, že potom, ako dôjde k zmene splatnosti tým spôsobom, že veriteľ využije svoje právo a požaduje predčasné zaplatenie poskytnutého úveru, dôjde k zmene záväzku v časti jeho splatnosti, to znamená, že zmluvný úrok veriteľovi patrí len do doby splatnosti. Od tejto doby už má nárok len na sankciu v podobe úroku z omeškania tak, ako uviedol aj súd prvej inštancie. V zmysle uvedeného potom odvolací súd konštatuje, že napadnutý výrok v časti zamietnutej žaloby, konkrétne v časti zmluvných úrokov po zosplatnení úveru je vecne správny a preto v tejto časti napadnutý výrok potvrdil.

11. Pokiaľ ide o úrok z omeškania zo zmluvného úroku, odvolací súd nepovažuje názor súdu prvej inštancie (vyjadrený v ods. 39 rozsudku) za správny. Ak dlžník k určitému termínu (v tomto prípade k termínu vyhlásenia predčasnej splatnosti - zmeny termínu splatnosti) dlhuje veriteľovi zmluvný úrok, ktorý je súčasťou peňažného záväzku dlžníka, pokiaľ dôjde k omeškaniu s plnením tohto peňažného záväzku, dôsledkom omeškania je zo zákona vyplývajúca povinnosť platiť úrok z omeškania. Zmluvný úrok je cenou za poskytnutý úver a v prípade omeškania s platením ceny za poskytnuté plnenie vždy nasleduje sankcia vo forme úroku z omeškania, nie je preto dôvod, aby tomu v prípade zmluvných úrokov bolo inak s odkazom, že ide o neprípustné plnenie vzhľadom na tú skutočnosť, že úrok je len príslušenstvom pohľadávky. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu takýto výklad je v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 OZ, v zmysle ktorého je dlžník v omeškani, ak svoj dlh nesplní riadne a včas (§ 559 ods. 2 OZ), v prípade omeškania s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka okrem plnenia aj úroky z omeškania. Do termínu predčasného zosplatnenia úveru patria veriteľovi aj zmluvné úroky, ako cena za poskytnutý úver a pokiaľ nie sú včas a riadne zaplatené, nasleduje sankcia vo forme úroku z omeškania.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v časti, v ktorej súd prvej inštancie zamietol žalobu aj o nároku na úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 279,96 Eur zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v takejto výške z uvedenej sumy, a to od 10. 03. 2015 do zaplatenia v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Pre zmenu rozhodnutia nebolo potrebné dopĺňať ani opakovať dokazovanie, odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu tak, ako bol zistený súdom prvej inštancie.

13. Odvolací súd potvrdil ako správny aj výrok o trovách prvoinštančného konania, keď tento zodpovedá ust. § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v konaní takmer úplný úspech.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej sporovej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal vychádzajúc z toho, že obe sporové strany mali v odvolacom konaní úspech len čiastočný.

15. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).